

Dag 11 – Rechtvaardig zijn tegen iedereen (2)

- Ik zet het onderwerp van de laatste twee lessen voort. De leer van de Islam, dat Allah alle mensen, moslim of niet-moslim, met gelijke rechtvaardigheid behandelt, moet weerspiegeld worden in de praktische omgang van moslims met iedereen op de wereld. Anders blijft het gewoon een ongefundeerde bewering!
- De beginselen van de Islam zijn in dit opzicht zo voortreffelijk, dat zij van moslims verlangen dat zij zowel gewone niet-moslims, die hen geen kwaad doen, als degenen die hun meest dodelijke aartsvijanden zijn rechtvaardig behandelen:

“O jullie die geloven, wees oprecht voor Allah, getuig op rechtvaardige wijze; en laat de haat voor een volk jullie niet aansporen om partijdig te handelen. Wees rechtvaardig; dat staat nader tot jullie plichtsvulling. En voldoe jullie plicht aan Allah. Waarlijk is Allah Zich Bewust van wat jullie doen.” – 5:8

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ
عَلَىٰ آلَاتِعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ

- Het woord dat in dit vers voor ‘partijdig’ en ‘wees rechtvaardig’ staat is een veelgebruikte woord ‘*adl*’ (عدل), waarvan iedereen de betekenis kent.
- Helaas beschouwt men het bewijs van een niet-moslim in wat men ziet als “de islamitische wet” als minder zwaarwegend (of zelfs van helemaal geen gewicht) dan het bewijs van een moslim. Als een moslim en een niet-moslim een tegengestelde verklaring geven, dan wordt het woord van de moslim alleen op grond van religie boven dat van de niet-moslim gesteld! Dit is **absoluut en duidelijk in strijd** met de leer van de Koran. En in de praktijk hield de heilige profeet Mohammed, wanneer hij oordeelde in zaken tussen moslims en niet-moslims, geen enkele rekening met hun religies en oordeelde hij alleen op basis van feiten en bewijzen.

Het is duidelijk dat zo'n discriminatie in strijd is met het beginsel in dit vers: “En laat de haat voor een volk jullie niet aansporen om partijdig te handelen.”

- Het bovenstaande vers begint met te zeggen dat het in stand houden van recht, het afleggen van eerlijke getuigenissen, een vereiste is om “oprecht voor Allah” te zijn. Als moslims geen recht in stand houden, dan zijn ze niet oprecht, noch hebben ze Allah in gedachten. Het vers gaat vervolgens niet minder dan driemaal in op het punt: (1) “wees rechtvaardig”, (2) blijf dicht bij “plichtsvulling”, en (3) “voldoe jullie plicht aan Allah”. Het woord dat hier gebruikt is voor het vervullen van je plicht is beide keren *taqwa*. Deze term betekent, om het simpelweg te zeggen, ‘religieus gedrag’. Daarom maakt het deel uit van islamitisch gedrag om aan iedereen recht te doen.
- Slechts een paar verzen eerder wordt duidelijk gemaakt wat bedoeld wordt met “haat voor een volk”.

“En laat niet de haat voor een volk — omdat zij jullie verhinderden de Heilige Moskee te bezoeken — jullie aansporen tot overtredingen. En sta elkaar bij in rechtschapenheid en vroomheid, en help elkaar niet met zonde en agressie, en voldoe jullie plicht aan Allah.” – 5:2

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّواكُمْ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا
وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا
عَلَى الْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ

- Dit waren mensen die de moslims uit hun huizen in Mekka verdreven hadden, hen vervolgden en hen beletten hun religieuze verplichtingen uit te voeren. Ze voelden ongetwijfeld haat voor moslims en natuurlijk konden moslims misschien haat voor hen gevoeld hebben. Er wordt hier **in algemene bewoordingen** aan de moslims gezegd, dat deze haat hen niet zou moeten aanzetten om overtredingen te begaan, d.w.z. de wettige grenzen van vergelding te buiten gaan en zo beschaafd gedrag te verlaten. De eerder aangehaalde passage 5:8 wijst er **specifiek** op om rechtvaardig te handelen.
- Wat er bedoeld wordt met “overtredingen” wordt ook in dit vers zelf uitgelegd. In plaats van elkaar aan te moedigen zich te houden aan hoge morele normen, verenigen leden van een gemeenschap zich om zondige daden te plegen tegen mensen van andere gemeenschappen. Soms gebeurt het dat een persoon van zichzelf terughoudend is om iets verkeers of agressiefs te doen tegen iemand van een andere gemeenschap, maar als zulke individuen samen optreden als deel van een groep, krijgen ze de moed om dezelfde wandaden te plegen. Ze voelen zich dan veilig en gerechtvaardigd in hun acties, omdat andere leden van hun groep hetzelfde doen en versterken hen.
- Dit vers verlangt van een moslim dat hij nooit mag meedoen met andere moslims in een of andere verkeerde daad, enkel en alleen omdat ze van zijn gemeenschap en godsdienst zijn. In plaats daarvan zou hij moeten opkomen tegen het kwaad van zijn eigen mensen en hen terechtwijzen. Dit vers geeft een moslim, of een groep moslims, **het recht om van mening te verschillen** met de meerderheid. Maar het is geen destructieve en negatieve afwijkende mening, omdat de woorden beginnen met te zeggen dat wanneer jouw geloofsgenoten goede werken doen, dan moet je daarin met hen samenwerken.
- Het is tragisch om te zien dat zoveel moslims vandaag de dag beide aspecten van deze leer overtreden. Als ze zien dat een groep van hen zich bezighoudt met goede zaken, dan zijn ze ertegen en dwarsbomen ze het, en doen ze hun best om het te laten mislukken. Echter, als ze groepen onder hen zien, die zich bezighouden met slechte zaken en de Islam in diskrediet brengen, dan keuren ze hun handelingen goed en zoeken ze excuses voor hun verkeerde daden.

Uit: Ramadan Daily Quran Study

Door: Dr. Zahid Aziz

Engelse uitgave: Lahore Ahmadiya Djamaat, UK

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan

Nederlandse uitgave: IslamLab